

ΕΚΠΟΜΠΗ Θ'

26 Ιαν. 67

Μετά τό είδικό σημε της έκπομπής, ή έκφώ-
νησις καί εθύς άμέσως, ό διάλογος.

ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Δημήτρη μου, όφείλω νά σοϋ πω τό παράπονό μου : Δέν είσαι
πολύ έν τάξει.

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ 'Εγώ Γιάνκο μου : τί έκανα :

ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Δέν λέω πώς έκανες, λέω ότι παρέλειψες νά κάνης. Είναι μερι-
κές έβδομάδες πού είχαμε αρχίσει μιá συζήτηση για τους τύ-
πους της παληής 'Αθήνας. Είπαμε για τόν περίφημο Σακκουλέ,
για τόν Κυριανθούση τόν καλόγερο, για τόν πολιτικομανή
'Ηλία Σαμφάνο πού ήτανε ποιητής, δημοσιογράφος καί ταβερ-
νιάρης ταυτοχρόνως καί... στόπ... Δέν είχε άλλους τύπους
ή 'Αθήνα :

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Είχε βέβαια καί πολλούς μέλιστα, μά πρέπει νά ποϋμε κατι
έκδομα για αυτόν τόν 'Ηλία Σαμφάνο. 'Ιδιόρρυθμος τύπος, μέ
τά μαϋρα του πλούσια μαλλιά καί τά κατάμαυρά του γένεια.
Είχε άνοίξει μιá μικρή ταβέρνα στην όδόν 'Αθηνών στην όποία
δέν αραβέρ προσέφερε παρά μονάχα μαρίδες τηγανιτές καί συ-
κωτάκια τηγανιτά πού τ'άποκαλοϋσε τ ζ ι έ ρ ι α. 'Η δέ
ταμπέλλα του μαγαζιού του ένεφάνιζε την πρωτότυπη σύνθετη
λέξι : ΠΑΡΙΑΔΟ-ΤΖΙΓΕΡΟ-ΠΡΑΒΙΟΝ ΗΛΙΑ ΣΑΜΦΑΝΟΥ .

ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Καί ήτανε καί δημοσιογράφος :

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ 'Ιδιοκτήτης έφημερίδος παρακαλώ. 'Εξέδιδε τόν ΣΚΟΡΗΙΟ, έβδο-
μαδιαία πολιτική έφημερίδα. Δηλαδή, τί εβδομαδιαία : 'Οποτε
είχε λεφτά έβγαζε κι'ένα φθλλο ό Σαμφάνος πού τό πουλοϋσε
μόνος του. Τό έξιοπερίεργο σ'αυτήν την έφημερίδα ήτανε ό
τίτλος της πού ένέφερε τά έξης : Πατριαρχεύοντος 'Ιωαννίμ
του Γ' βασιλεύοντος Γεωργίου του Α' , πρωθυπουργούντος
θεοδώρου Δεληγιάννη, έρθρογραφοϋντος 'Ηλία Σαμφάνου : Ο
ΣΚΟΡΗΙΟΣ έφημερίς έξόχως πατριωτική δούτε λέει τά σθνα σθνα

- ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ** Σοβαρά ; Αύτός ήτανε ό τίτλος της έφημερίδος ;
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ** Αύτός. Καί μέ τόσο μεγάλα κεφαλαία στοιχετα ώστε ό τίτλος έπιανε τήν μισή πρώτη σελίδα. "Άλλως τε δέν ήτανε παρά τέσσαρις μόνο οί σελίδες καί αρκετά μικρές στό σχήμα.
- ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ** "Έχω ήκούσει γιά ήμποιον έλλον έθιναϊκό τύπο, τόν "δυσσεά Μελαχρινό.
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ** Αύτόν τόν έγνώρισα καί τόν θυμάμαι καλά. "Ένας ήνακος τρελός.
- ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ** "Ητανε κι' αύτός ποιητής νομίζω.
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ** Ποιητής καί έφευρέτης μηχανών καί λέξεων. Είχε καί τυπωμένα έπισκεπτήρια μέ τίς ιδιότητες αυτές.
- ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ** Τώρα πού μου τό είπες τό θυμάμαι. Ηπράβο. Ποιητής καί έφευρέτης μηχανών καί λέξεων. Εα "Από μηχανές δέν ξέρω τί είχε έφεύρει, δηλαδή τί έλεγε πώς είχε έφεύρει, μά από λέξεις μου έχουν πετ μερικές. Μιά φορά πρατούσε ένα όρατο μαστουνι. Κήποιος τόν έρώτησε : Τί είναι αυτό ; Καί ό Μελαχρινός απήντησε : **Χ ε ί ρ σ τ η ρ π ο υ ς...**
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ** Ναι, είναι πραγματικό αυτό.
- ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ** Καί εξήγησε ήμέσως σέ όσους απορούσαν : **Χείρστηρπους...** διά νά στηρίζεται ή χείρ καί ό ποθς. **Χείρστηρπους.**
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ** Τό καπέλλο τό έλεγε : Τριχοκαλύπτην. "Έμπαινε στά μαγαζιά ν' αγοράσθ καπέλλο κι' έλεγε εδγενέστατα : "Έχετε τριχοκαλύπτας χρώματος φαίου ;
- ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ** Δηλαδή ήτανε πολύ παλαβός ό άνθρωπος. Κι' όμως μου λέγανε ότι έμπαινε στά καλύτερα έθιναϊκά σπίτια. "Ητανε από εξαιρετική οίκογένεια της Κωνσταντινουπόλεως καί ή αδελφή του είχε παντρευτεί μ'έναν από τούς πλουσιωτέρους καπνεμπόρους της "Ελλάδος. Τόν προσκαλούσανε διαρκώς σέ φιλικές έπιδρομές ως τήν Κηφισιά τό πολύ... πιά μακρινές έπιδρομές δέν γινόντουσαν τότε, ως τήν Κηφισιά μέ τόν σιδηρόδρομο, τό περίφημο

θηρίο της Κηφισίδας.

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Μιά φράση μάλλον που είχε πάει στο Στροφύλι της Κηφισίδας, ή συντροφιά του 'Οδυσσέα Μελαχρινού τον έστεφάνωσε ως τον μεγαλύτερο ποιητή : Πάσης της 'Υψηλίου - και δὴ τοῦ Στροφυλίου. Σ'αὐτές λοιπὸν τίς ἐκδρομές, ὁ Μελαχρινὸς εὗρισκε εὐκαιρία νὰ πουλήσῃ τὴν ἔφημερίδα του...

ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Ἔβγαζε κι'αὐτὸς ἔφημερίδα : Ὅπως καὶ ὁ Σαμφῆκος :

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Ὁ Μελαχρινὸς : Βέβαια. Ἐφημερίδα μὲ τίτλο : Μελαχρινή. Δραμμένη ὅλη μὲ στίχους βέβαια. Συμῆμαι τοὺς στίχους τοῦ τίτλου τῆς Μελαχρινῆς :

Πατάτες, ντομάτες καὶ πράσσα κι'αὐγὰ
καὶ μιὰ ἔφημερίδα ἐκδίδω γοργά,
σινάπια, ραδίκια, ἀσπράδι λαμπροί συμπολεῖται
καὶ μίαν δεκάρα μονάχα πωλεῖται.

ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Ἐσχάσαμε ὅμως τὸ κυριώτερο γιὰ τὸν Μελαχρινὸ : Τὸν αἰθέρα.

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Καὶ μωρέ, τὸν αἰθέρα.

ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Ὁ 'Οδυσσεὺς Μελαχρινὸς εἶχε πάντα στὴν τσέπη του ἓνα φιαλίδι μὲ αἰθέρα, γιατί ἐπίστευε ὅτι οἱ κυρίες ποὺ θ'ἄκούγανε τὰ ποιήματά του, θὰ λιποθυμοῦσαν. Καὶ εἶχε τὸν αἰθέρα γιὰ νὰ τίς κελιποθυμῶ... Ἄντα ἄβροδ στὶς κυρίες καὶ ἐπιτότης ὁ Μελαχρινὸς.

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Ἦτανε ἡ μακαρία ἐποχὴ ποὺ ἡ Ἀθήνα ἔπρεπε νὰ βρῖσκη ἓναν μισότρελλο γιὰ νὰ γλεντῶ. Καὶ ὅπως ὑπῆρχαν οἱ τρελλοὶ τοῦ δρόμου, μὲ τοὺς ὁποίους διεσκέδαζε ὁ κοσμάκης, ἔτσι ὑπῆρχαν καὶ οἱ τρελλοὶ τῶν σαλονιῶν γιὰ τὴν ἀνώτερη κοινωνία. Μιὰ φράσις ποὺ λέγεται ἀκόμα καὶ σήμερα : Πάρε πόδι... ὅταν θέλωμε νὰ διώξωμε κάποιον, ἔχει τὴν ἱστορία της καὶ τὸ συμπλήρωμά της μ'ἓνα ὄνομα : Πάρε πόδι θραγκούλη... Τί γινότανε μ'αὐτὸν τὸν θραγκούλη δὲν περιγράφεται. Ἦτανε ἓνας ἄκακος τρελλὸς ποὺ μόλις ἄκουγε τὴν φράσι : Πάρε πόδι θραγκού-

Θραγκούλη, μεταβαλλότανε αυτόματως σέ θηρίο άνήμερο. Άρπαζε πέτρες άπό τόν ορόμο καί πετοθσε οεζιά κι' άριστερά, έδιαφορβοντας έν έσπαζε τίποτε τζάμια παραθύρων...

ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Όμως ξέρεις τί παρατηρβ Δημήτρη ; Ότι ~~επιβίβασε~~ μαζί μέ τούς τύπους της 'Αθήνας πού διαρκως άλλαζανε έως γιατί ή κοινωνία εΐχε ανάγκη άπό άνανέωσι στην πληξει της, έλλαζε σιγά σιγά καί ό τύπος του τραγουδιου. Βέβαια, ή κλαφομουρμουρα δέν σταματουσε, μά οι καινούργιοι ρυθμοί, όλο καί καταντούσανε τούς πανταδύρους καί γενικά όσους νοιόθανε τήν ανάγκη νά τραγουδήσουνε.

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Κβτι θά 'χης στό μυαλό σου για νά μου κάνης τέτοια εΐσαγωγή.

ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Πιά ύποψία ; Ένα τραγουδι, χιλιотραγουδημένη μελωδία πού ένβ φαίνεται πως εΐναι έλληνικό, έχει ρυθμό σπανιόλικης χαμπανέρας : θάλασσα λεβεντοπνίχτρα. Ό Πτουφεξιάδης θά μ'ς τό πη.

ΠΤΟΥΦΕΞΙΑΔΗΣ (μόνο μέ πιάνο)

θάλασσα λεβεντοπνίχτρα,
θάλασσα φαρμακερή
σύ πού κάνεις τό νησί μας
πάντα μαθρα νά φορβ...

Δέν έχόρτασες έκδμα
θάλασσα τόσον καιρό
άπό τά κορμιά πού τρώει
τ' έρμυρό σου τό νερό
θ ά λ α σ σ α...
τ' έρμυρό σου τό νερό.

2.

θάλασσα δέν μ'ς λυπβσαι
θάλασσα τόσον καιρό
θάλασσα μέ τούς βορηάδες
καί μέ έγριο καιρό
Δέν έχόρτασες έκδμα
θάλασσα τόσον καιρό

'Από τὰ κορμιά σου τρώει
 τ'έρμυρδ σου τὸ νερό,
 θάλασσα,
 τ'έρμυρδ σου τὸ νερό.

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Αὐτή λοιπόν εἶναι ἡ θάλασσα ἡ λεβεντοπνίχτρα. Καί θά
 ἤθελα νά ρωτήσω τόν ἀγαπητό μας φίλο, τόν 'Ανδρέα Οἰκονό-
 μου, ἕνα σύγχρονο συνθέτη, τί σκέπτεται γι'αὐτό τὸ τρα-
 γούδι ;

ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ Ὅπως εἶπε καί ὁ Κέστας ὁ Γιαννίδης, τὸ βρίσκω λίγο μπερδε-
 μένο στὰ πιστοποιητικά του. Ὅτι ἔχει ρυθμό χαμπανέρας εἶ-
 ναι ἀναμφισβήτητο, ὅμως δέν ξέρομε ἂν αὐτός ὁ ρυθμός ποῦ
 ἀνομπανιάριζε τότε τὸ τραγούδι, παιζότανε μὲ τὸ πρῶτο ὄγδοο
 παρεστιγμένο ὅπως ἡ κλασική χαμπανέρα ἢ ἀπλῶς σέ δύο τέταρτα
 κανονικά ;

ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Κατὰ τήν γνώμη σου ἔχει σημασία αὐτό 'Ανδρέα ;

ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ Βασική. Διότι ἂν τὸ παίζανε σέ κάποιο ὄργανο μὲ τὸ πρῶτο
 ὄγδοο παρεστιγμένο, μπορεί τὸ τραγούδι αὐτό νά βγῆκε ἀπό
 νησιώτικο μπάλλο ποῦ ἔχει τήν ἴδια ἀκριβῆς κίνηση μὲ τήν χα-
 μπανέρα, μὰ σέ πλεῖ γλήγορα ρυθμό. ἄρα

ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Ὅποτε, ἂν εἶναι μπάλλος ;

ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ Τὸ τραγούδι εἶναι προελεύσεως νησιώτικης. Ἡ μελωδική του
 γραμμή, μπορεί νά εἶναι ἐπηρεασμένη. Σκεφθῆτε ὅτι οἱ ναυτι-
 κοί μας γυρίζουνε ὅλον τόν κόσμον καί μέσα στὰ ἴδια τους τὰ
 καράβια μποροῦν νά συγχρωτίζωνται μὲ ναῦτες ἁλλοδαπούς καί
 πεδὸ μουσικοῦς ἀπὸ τοὺς Ἕλληνες, Ἰταλοῦς, Ἰσπανοῦς... ἂν εἶ-
 ῆτανε Ἰσπανοί, καταλήγομε πάλι στήν χαμπανέρα. Θεῦλος κύκλος

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Πάντως τώρα θ'ἀκούσωμε τήν λεβεντοπνίχτρα θάλασσα πλεῖ συγ-
 χρονισμένη...

ΕΚΤΕΛΕΙΤΑΙ Η ΘΑΛΑΣΣΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΟΡΚΗΣΤΡΑ

- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ** Ἡ θάλασσα ἢ λεβεντοπνίχτρα ἦτανε κἄτι καινούργιο γιὰ τοὺς ἀθηναίους τῆς ἐποχῆς ἐκείνης. Ἴσως καί γι' αὐτό νὰ ἐπιασε σάν τραγουδι, γιὰτὶ αἰσθηματικὸ τραγουδι δέν εἶναι.
- ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ** Ὅχι βέβαια. Κι' ἐν τὸ καλοεξετάσης, οὔτε βαρναρόλλα εἶναι οὔτε μοιρολόγι. Κἄτι ἀνάμικτο, σάν παγωτὸ κασάτα. Καί μὲ τὴν εὐκαιρία ποὺ ἀνέφερα τὴν λέξι βαρναρόλλα, ἀξίζει νὰ μάθουν οἱ ἀκροαταὶ μας ὅτι τὴν ἐποχὴ ἐκείνη, πρὶν τὸ 1900 ἦτανε διάχυτη ἡ μανία τῆς μεταφράσεως τῶν πάντων. Ἡ βαρναρόλλα λεγότανε : λεμβωδία, τὸ μοιρολόγι : ὀρηνωδία, τὸ σόλο μονοδία καί τὸ ντουέττο : δυωδία. Γενικὸς ἐξελληνισμὸς. Ποῦ ἔλεγε κἄποιος παλαιὸς ὅτι τὰ παραμῦθια τοῦ Ὄφφμαν, εἶχαν ἐξελληνισθεῖ σέ : κῦθους τοῦ Κορφομάνου. Σκέφου λοιπὸν ὅτι ἔγραφε μιὰ ἐφημερίδα ὅτι ἡ Τάδε ἄοιδός, ἔ μ ε λ φ ε τὴν λεμβωδίαν ἀπὸ τοὺς κῦθους τοῦ Κορφομάνου.
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ** Πάλι καλά. Ἐχουν γραφεῖ καί χειρότερα Γιάννο μου. Ἄρκει νὰ σημειώσης ὅτι κἄποια ἐποχὴ, ~~ἀσπίκαδραδῆρῶ, ἀξελληνοεξόσασα~~ τὸ ὄνομα τοῦ Βικτόρ Οὐγγό, ἐξελληνιζότανε καί τὸν ἔλεγαν τὸν κριστιανὸ : Πικηφόρο Οὐγιο. Τὸν Ππουαῶ, τὸν μεταφράζανε κυριολεκτικὰ καί τὸν γράφανε Ἰδροπότη - Ππουῖ λ' ὦ - ὁ δέ γερμανὸς ποιητῆς Σίλλερ, ἐγράφετο τὸν περασμένο αἶωνα Σχίλλερος.
- ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ** Ἀντιλήψεις τῆς ἐποχῆς καί σάν ἀντιλήψεις πρέπει νὰ εἶναι σεβαστές ὅσο κι' ἐν μᾶς φαίνωνται παράδοξες καί κωμικές σήμερα.
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ** Ὅμως σιγὰ σιγὰ νομίζω ὅτι ἡ καθαρῆουσα τοῦ ἀθηναϊκοῦ τραγουδιοῦ, τὰ : Πρωῖαν σέ εἶδον καί κἄτι τέτοια εἶχαν ἀρχίσει νὰ ὑποχωροῦν. Ἐχω ὑπ' ὄφιν μου τὴν δουλούκα... Τὴν θυμᾶσαι τὴν δουλούκα :
- ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ** Ἄν τὴν θυμᾶσαι : Ἦτανε ναπολιτᾶνα ἡ δουλούκα, δηλαδὴ τραγουδοὶ ναπολιτᾶνικο σέ ρυθμὸ ταραντέλλας. Ταξίδεψε πρῶτα στὴν Ἀνατολή, πόλι, Σμύρνη, ἔλλαξε ρυθμὸ καί λόγια, ἡ ταραντέλ-

λα ἔγινε καλαματιανός καί ἡ δουλούκα, ἔφτασε στήν Ἀθήνα μέ
 ἑλληνική ὑπηκοότητα καί διαβατήριο ἑλληνικό. Ὁ Πτουφεζιάδης
 θά ἔχη τήν καλωσύνη νά μῆς τήν θυμίσῃ :

ΠΤΟΥΦΕΖΙΑΔΗΣ

(Μέ πιάνο μόνο)

Γλυκῆ λογάνια ἔχω νά σοῦ πῶ
 γιατί δουλούκα μου σέ ἀγαπῶ
 στήν πονεμένη μου καρδιά,
 ὁδός μου ἐσύ παρηγοριά.

Δός μου τόν ἔρωτά σου
 τό γλυκοφίλημά σου
 κι' ἀγάπα με ὅπως σ' ἀγαπῶ,
 δουλούκα μου θεά.

2.

Ἐγώ κι' ἐν κλαίῳ ἐσύ κοιτᾷς ἄλλοῦ
 Γιατί δουλούκα μου, σκληρή δουλοῦ
 δέν μέ προσέχεις ὅηλαδῆ
 ποῦ ἔχω ἐνάψει σάν δαδί :

Δός μου τόν ἔρωτά σου
 τό γλυκοφίλημά σου
 κι' ἀγάπα με ὅπως σ' ἀγαπῶ,
 δουλούκα μου θεά.

3.

Δέν καταδέχεσαι νά μοῦ μιλήσῃς
 μοῦ ἴπαν πῶς μ' ἔλλους παίξεις καί γελάσῃς
 πῶς νά σοῦ παραπονεθῶ,
 ἀπ' τό μαράζι θά χαθῶ...

Δός μου τόν ἔρωτά σου
 τό γλυκοφίλημά σου
 κι' ἀγάπα με ὅπως σ' ἀγαπῶ
 δουλούκα μου θεά.

ΕΚΤΕΛΕΙΤΑΙ ΑΠΟ ΤΗΝ ΟΡΧΗΣΤΡΑ Η ΛΟΥΛΟΥΚΑ ΧΩΡΙΣ ΚΗΔΙΑΜΕΝΟ ΔΙΑΛΟΓΟ

ΑΥΤΗ ΤΗΝ ΘΟΡΑ

- ΓΙΑΝΝΙΑΝΗΣ** Πρίν από λίγο, κ̄τι ειπες Δημήτρη για τόν σιδηρόδρομο πού κ̄ηγαινε στην Κηφισιά.
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ** Τό θερμό :
- ΓΙΑΝΝΙΑΝΗΣ** Θερμό τὸ λέγανε :
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ** Θερμό και μάλιστα : Θ ε ρ ῖ ο, τὸ θερμό τῆς Κηφισιδ̄ς γιατί ἦτανε σχεδόν ὁ παλαιότερος ἀπό τοὺς ἑλληνικοὺς σιδηροδρόμους. Ἡ γραμμή του στρώθηκε στὰ 1880 και τότε ἔρχισε νὰ λειτουργῆ με σκοπό νὰ ἐνώσῃ σιδηροδρομικῶς τὸ Λαύριο με τὴν Ἀθήνα. Φυσικὰ ἐνδιάμεσοι σταθμοὶ του ἦτανε τὸ Ἡράκλειο, τὸ Καρούσι και ἡ Κηφισιά.
- ΓΙΑΝΝΙΑΝΗΣ** Πόση ἔρα ἔκανε τὸ θερμό νὰ πάῃ στην Κηφισιά :
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ** Καμμιά φορά περνοῦσε και τὴν ἔρα.
- ΓΙΑΝΝΙΑΝΗΣ** Καί γιατί τὸ λέγανε θερμό :
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ** Ὅχι βέβαια στὰ πρῶτα του χρόνια. Τότε οἱ Ἀθηναῖοι τὸ εἶχανε για καμάρι τους ἀπὸ τὸ τραῦνο μ' ὄλο τὸν ἀπαίσιο μαῦρο καπνὸ πού ἔβγαζε με σὺννεφα πυκνά. Εἰ τραβούσανε οἱ αἰ ἐπιβάτες του δέν περιγράφεται, ἰδίως τὸ καλοκαίρι πού ταξιδεύανε με τὰ παρὰθυρα ἀνοιχτά. Ἄν φυσοῦσε ἀντίθετος ἄνεμος, ὄλος ἔκεῖνος ὁ μαῦρος καπνὸς ἔμπαινε στὰ βαγόνια και ἔκανε τίς λευκῆς γυναικεῖτες τουαλέττες μὲ γυρίζες... τὰ δέ λευκὰ ἀνδρικὰ κολλάρια κατὰμαυρα ...
- ΓΙΑΝΝΙΑΝΗΣ** Μετὰ ἀπορία ἔχω Δημήτρη. Ὅταν τὸ τραῦνο ἐρχότανε ἀπὸ τὴν Κηφισιά, με μέτωπο πρὸς τὴν πλατεῖα Ὀμονοίας, σ' ἐκείνη τὴν μικρὴ πλατεῖα Λαυρίου, πού τὴν ξέρομε ὄλοι, πῶς ἔστριβε για νὰ κάνῃ μέτωπο πρὸς τὴν Τρίτης Σεπτεμβρίου και νὰ ξαναφύγῃ.
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ** Κι' ἐγὼ ἔπορευσα τὴσιν ἔρα πῶς δέν μου ἴκανες αὐτὴν τὴν ἐρώτησι. Ἄκουσε λοιπόν. Στὴν ἀρχὴ τῆς ὁδοῦ Τρίτης Σεπτεμβρίου ἔκειτ πού εἶναι τὸ ζαχαροπλαστεῖο Λαύριον, ἦτανε ὁ σταθμὸς τοῦ σιδηροδρόμου με τίς θυρίδες για τὰ εἰσιτήρια. Στὴν μέση